

3. Ifølge Traktatens art. K.9 kan Rådet, der træffer afgørelse med enstemmighed, på initiativ af Kommissionen eller en medlemsstat beslutte, at art. 100 C i Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab skal finde anvendelse på aktioner, der henhører under områder, som er nævnt i art. K.1, nr. 1-6. Det drejer sig om:

- 1) Asylpolitikken;
- 2) Regler for personers passage af medlemsstaternes ydre grænser og udøvelse af kontrol heraf;
- 3) Indvandringspolitikken og politikken over for tredjelandsstatsborgere for så vidt angår:
 - a) betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse i og færden på medlemsstaternes område;
 - b) betingelserne for tredjelandsstatsborgeres ophold på medlemsstaternes område, herunder betingelserne for familiesammenføringer og adgang til beskæftigelse;
 - c) bekæmpelse af tredjelandsstatsborgeres ulovlige indvandring i samt ulovlige ophold og udførelse af arbejde på medlemsstaternes område;
- 4) Bekæmpelse af narkotikamisbrug i det omfang, dette område ikke er dækket af nr. 7, 8 og 9;
- 5) Bekæmpelse af svig på internationalt plan i det omfang dette område ikke er dækket af nr. 7, 8 og 9;
- 6) Civilretligt samarbejde.

Rådet henstiller ifølge art. K.9 til medlemsstaterne, at de vedtager en beslutning om, at art. 100 C i Traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab skal finde anvendelse på aktioner, der henhører under områder, som er nævnt i art. K.1, nr. 1-6, i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige bestemmelser.

De enkelte områder i art. K.1, nr. 1-6, vil kunne overføres på en gang, men det er også muligt at overføre enkelte dele af et område. Antallet af beslutninger, som efter omstændighederne skal træffes, vil således kunne være betydeligt større end de i art. K.1, nr. 1-6, nævnte områder.

En beslutning om i medfør af art. K.9 at gøre art. 100 C anvendelig på aktioner, der henhører under områder, som er nævnt i art. K.1, nr. 1-6, indebærer, at de pågældende områder for

fremtiden omfattes af det kommunautære (supranationale) samarbejde, herunder at der vil kunne udstedes retsakter, der har virkning umiddelbart i Danmark. Anvendelse af proceduren i grundlovens § 20 er derfor fornøden.

4. Som anført i professor Henrik Zahles artikel er det den tidsmæssige forskydning mellem på den ene side gennemførelsen af § 20-proceduren i 1992 og på den anden side de senere beslutninger i forbindelse med henholdsvis overgangen til tredje fase af ØMU og anvendelsen af art. K.9, der giver anledning til at drøfte, om gennemførelse af en § 20-procedure på nuværende tidspunkt er mulig, og om den overflødig gør en senere anvendelse af § 20-proceduren.

Henrik Zahle anfører, at der ikke ville være noget problem ved at anvende grundlovens § 20 i 1992, såfremt overgangen til tredje fase af ØMU var automatisk (for Danmark) på et forud fastsat tidspunkt eller var automatisk med mulighed for en vis tidsmæssig forskydning som følge af en rådsbeslutning.

Tilsvarende ville der efter Henrik Zahles opfattelse ikke være noget problem, såfremt det var overladt til Rådet på egen hånd at træffe afgørelse om etableringen af supranationalt samarbejde efter art. K.9. Kompetencen kunne da betragtes som overladt i og med ratifikationen af Traktaten med tilhørende national gennemførelse. At igangsætningen må afvente en senere beslutning truffet af Rådet, ændrer ikke heri.

Men anderledes stiller det sig efter professor Henrik Zahles opfattelse, når beslutningen om igangsætningen af et i og for sig supranationalt regime forudsætter en selvstændig national beslutning, der som udenrigspolitisk beslutning i medfør af grundlovens § 19 meddeles Rådet, eventuelt efter at der i Danmark er afholdt folkeafstemning og indhentet samtykke fra Folketinget i henhold til grundlovens § 19, stk. 1. Når det foreliggende traktatkompleks med protokoller forudsætter, at disse procedurer skal følges, inden disse elementer i det supranationale samarbejde kan igangsættes, forekommer det efter Henrik Zahles opfattelse ikke muligt på nuværende tidspunkt at tale om en »overladelse« af beføjelser, eftersom det jo netop først er på et senere tidspunkt, at der skal træffes beslutning om overladelse af beføjelser.